

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/24-08289
Otsuse kuupäev	29.08.2024
Komisjoni koosseis	Jüri Aava

Tarbija	
Kaupleja	ABC MOTORS AS (10844561)

Tarbija nõue	802.10 eurot
--------------	--------------

Resolutsioon:

1. Avaldus rahuldada.
2. Välja mõista kauplejalt tarbija kasuks kahjuhüvitis summas 802, 10 eurot.

Asjaolud:

Tarbija soetas sõiduki jaanuaris 2024 ning 01.06.2024 saatis tarbija kauplejale kirja, kus teatas, et sõiduki konditsioneer ei tööta ja remonditöökojas olevat selgunud, et kompressor ja radiaator on katki. Tarbija soovib, et kaupleja hüvitaks remondiks kulunud summa.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja selgitas tarbijale, et kuna müügihetkel oli sõiduk tehniliselt korras, siis ei ole müüja kohustatud selliste tööde teostamist tarbijale hüvitama, kuna tegemist on kasutatud asja senisest tavapärasest kasutamisest tingitud kulumise ja sellega kaasnevate puudustega. Riigikohus on kohtulahendis 3-2-1-23-10 p12 leidnud, et VÕS § 217 lg 2 p 6 kohaselt ei vasta asi muu hulgas lepingutingimustele, kui tarbijalemüügi puhul ei ole asi seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja, tootja, varasema müüja või muu vahendaja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige asja reklaamimisel või etikettidel. Kasutatud asjade puhul tuleb arvestada sellega, et asja senisest tavapärasest kasutamisest tingitud kulumine ja sellega kaasnevad puudused, mida sarnastel uutel asjadel ei esine, ei kujuta endast veel lepingutingimustele mittevastavusi. Kauplejal ei ole kohustust muuta sõidukit uueväärseks.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud põhjalikult dokumentaalsete tõenditega asub seisukohale, et avaldus tuleb rahuldada.

Tarbija ja kaupleja vahel oli võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 kohaselt sõlmitud müügileping, mis vastas tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. VÕS § 217¹ lg 1 kohaselt peab asi vastama lepingutingimustele ning lg 2 p-i 1 kohaselt loetakse asi lepingutingimustele vastavaks, kui selle kirjeldus, liik, kogus, kvaliteet, kasutusviis, ühilduvus, koostalitusvõime ja muud omadused vastavad kokkulepitud tingimustele. Müüja vastutab asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, kui mittevastavus on olemas juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko ülemineku ajal ostjale, isegi kui mittevastavus ilmneb hiljem (VÕS § 218 lg 1 esimene lause). Tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenud lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega (VÕS § 218 lg 2²). Müüja vastutust hinnatakse mitmete erisätete alusel (vt ka nt Riigikohtu 30. novembri 2005. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-131-05, p-d 11, 13; 26. septembri 2007. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-71-07, p 14). Nendest tulenevalt vastutab müüja müüdud asja puuduse eest eelkõige siis, kui on täidetud järgmised tingimused:

- puudus oli olemas riisiko ülemineku ajal ostjale (VÕS § 218 lg 1);
- puudus ei tulenenud ostjast (VÕS § 101 lg 3);
- ostja ei teadnud lepingu sõlmimise ajal puudusest ega pidanudki teadma (VÕS § 218 lg 4);
- sõlmitud ei ole müüja vastutust piiravat kokkulepet või ei saa müüja sellele tugineda (VÕS § 221 lg 2);

• ostja on teatanud puudusest müüjale mõistliku aja jooksul pärast seda, kui ta puudusest teada sai või pidi teada saama, v.a kui teatamata jätmine on mõistlikult vabandatav (VÕS § 220 lg 3), puudus tekkis müüja tahtluse või raske hooletuse tõttu (VÕS § 221 lg 1 p 1) või kui müüja puudusest teadis või pidi teadma, kuid ei avaldanud seda ostjale (VÕS § 221 lg 1 p 2).

Sõiduki müügileping sõlmiti poolte vahel 15.01.2024. Tarbija teavitas kauplejat sõiduki kliimaseadme probleemidest 01.06.2024. Kaupleja leidis, et tegemist oli kasutatud sõidukiga, millele kaupleja garantiid ei andnud. Kaupleja väite kohaselt oli sõiduk müügihetkel tehniliselt korras. Tarbija soovile saada sõiduki müügieelne kontrolli leht vastas kaupleja, et tegemist on ettevõtte sisese dokumendiga ning seetõttu seda ei väljastata. Kaupleja viitas vastuses komisjonile Riigikohtu sisukohale kohtulahendi 3-2-1-23-10 p 12. Kaupleja oma väidete kinnitamiseks ka komisjonile asjakohaseid tõendeid ei esitanud.

Komisjon selgitab, et vastavalt VÕS § 218 lg 2² lasus tõendamiskoormis kauplejal. Ühe aasta jooksul müügilepingu sõlmimisest eeldatakse, et sõiduki kahjustus oli olemas müügilepingu sõlmimise ajal. Seega kaupleja pidi tõendama, et müügihetkel oli sõiduki kliimaseade korras ning kahjustus tekkis tavalise kulumise käigus ajal, mis riisikot kandis juba tarbija. Kaupleja oma väiteid ei tõendanud. Kaupleja esitas vastuses komisjonile üksnes paljasõnalisi selgitusi. Komisjon märgib, et talvel ostetud sõiduki puhul ei pidanud tarbija aru saama, et sõiduki kliimaseade nõuetekohaselt ei tööta. Seega ei ole asjakohane kaupleja poolt viitamine VÕS § 218 lg 4. Kui müügilepingu eseme seisukord on halvem sellest, mida võis ostja eseme vanust, kasutusotstarvet ja senist tegelikku kasutust arvestades müügilepingu eseme seisukorra kohta mõistlikult oodata, võib tegemist olla müügilepingu eseme lepingutingimustele mittevastavusega VÕS § 217 lg 2 p 2 ja § 77 lg 1 tähenduses. Kaupleja vaatamata tõendamiskoormisele vastupidist ei tõendanud.

Ülaltoodust tulenevalt rahuldab komisjon tarbija avalduse ning mõistab kauplejalt kliimaseadme parandamise kulu, Colosal OÜ kalkulatsiooni alusel, summas 802, 10 eurot, välja.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Jüri Aava

/allkirjastatud digitaalselt/